

ادامه از صفحه اول

بازی احمدی‌نژاد چیست

شعارهای او با عملکردش در تضاد است و این بر اصولگریان پوشیده نیست. به همین دلیل او در یک سال اخیر بسیار تلاش کرد با اصلاح‌طلبان ارتباط برقرار کند تا علیه اصولگرایان سنتی وارد میدان شود. اما هیچ اصلاح‌طلبی راهی برای او باز نکرد. او حتی حاضر شد از طریق یک واسطه پیامی را برای رئیس دولت اصلاحات بفرستد، اما او نیز جایی را برای احمدی‌نژاد باز نکرد. اصلاح‌طلبان، به‌ویژه سران آنها، اصولگرایان سنتی را به احمدی‌نژاد ترجیح می‌دهند. آنها اصولگرایان سنتی را دارای منش سیاسی و شناسنامه مشخص می‌دانند، اما احمدی‌نژاد هیچ شناسنامه‌ای ندارد و هشت‌سال گذشته‌اش به‌خصوص دوره‌دوم ریاست‌جمهوری او روزهای سخت اصلاح‌طلبان بود. به همین دلیل اصلاح‌طلبان ترجیح می‌دهند با اصولگرایان نشست و برخاست داشته باشند و با آنها رقابت کنند. کمابینکه این روزها مناسبات خوبی با جناب ناطق‌نوری دارند یا از عملکرد علی لاریجانی راضی هستند و حتی گاه از او برای ائتلاف در انتخابات یاد می‌کنند، اما احمدی‌نژاد، رقیب خود را نه اصلاح‌طلبان بلکه اصولگرایان می‌داند. او می‌داند که نمی‌تواند از ساختار سیاسی قدرت عبور کند مگر آنکه اعتبار اصولگرایان سنتی را خدشه‌دار کند و آنها را زیر سوال ببرد.

سوم: هنوز ترس از رفتارها و تصمیمات یک شبه احمدی‌نژاد در بدنه جامعه، به‌ویژه قشر وسیع متوسط جامعه وجود دارد. احمدی‌نژاد تلاش کرد طبقه متوسط را ضعیف کند و طبقه جدیدی را جایگزین آن کند. اما نهایتاً نتوانست. مشکلات اقتصادی ریز و درشتی را پایه‌ریزی و دولت جدید را با بحران‌های مختلفی روبه‌رو کرد. حجم فسادهای گسترده اقتصادی نیز عامل دیگری بود که دولت جدید نتواند با وجود تحریم‌ها این‌طور که باید در خدمت مردم باشد. پس اگرچه هنوز مشکلات اقتصادی پابرجا است و برطرف نشده اما این باعث نمی‌شود که اکثریت جامعه، حتی تهیدستان، به سمت احمدی‌نژاد گرایش داشته باشند. در نظرسنجی‌هایی که اخیراً انجام شده او نتوانسته است رتبه خیارهایمکتب کی‌کند و نتوانسته از رئیس‌جمهور فعلی و روسای‌جمهور پیشین، پیشی بگیرد. در انتخابات مختلف، گزینه‌هایی مانند احمدی‌نژاد هنگامی بالا می‌آیند که ناامیدی در جامعه به صورت گسترده به وجود بیاید. سال ۸۴ سال ناامیدی بود. ناامیدی از اصلاح‌طلبان، شک به هاشمی و ترس از قالیاف. پس در این مثلث ناامیدی و ترس و شک، فقط احمدی‌نژاد، که به قول آقای ناطق‌نوری ایده‌های فضایی داشت، می‌توانست نظرها را جلب کند.

چهارم: احمدی‌نژاد بر این باور است که آرای توده‌تهدیدست جامعه را با خود دارد، کسانی که مشکلات اقتصادی دارند و حاشیه‌نشین هستند و آرزوی بهبود وضع خود را دارند. به همین علت نیز گاه‌وبیگاه فرمان‌خودرویش را می‌پیچاند و به محلات فقیرنشین می‌رود. نمونه‌اش سفر آخر او به قم که پس از پایان مجلس ختم، به جای آنکه راه تهران در پیش بگیرد به محلات فقیرنشین قم رفت. اما توده‌های که پشت یک نفر قرار می‌گیرد الزاماً به معنای قدرت او نیست و الزاماً به معنای این نیست که او می‌تواند به دایره قدرت بازگردد. تا الان هیچ رئیس‌جمهوری ولو محبوب و رای‌آور نتوانسته برای بار سوم در راس دولت قرار بگیرد.

به هر دلیل – سیاسی و غیرسیاسی- این امکان برای آنها مهیا نشد؛ پس، پشت در ماندند. تا حالا که چنین بوده است. پس پیشنهاد می‌شود این قانون نانوشته، توسط دولتی‌ها یا مجلسی‌ها نوشته و رسمی شود. بد نیست دولت لایحه‌ای دراین‌باره بنویسد، این موضوع را قانونی کند یا اینکه مجلس در طرحی مصوب کند که هرکس فقط دو دوره- متوالی و غیرمتوالی – می‌تواند رئیس‌جمهور باشد. این‌گونه برخی خیال‌پردازی‌ها و بازی‌های سیاسی و... تمام می‌شود.

پنجم: پس اکنون این سوال پیش می‌آید بازی احمدی‌نژاد چیست؟ به‌نظر می‌رسد احمدی‌نژاد کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ نیست. ممکن است بازار انتخابات را داغ کند اما نباید از حضور او نگران بود. کاندیدای اصلی که قرار است سال ۹۶ مقابل آقای روحانی بایستد، کس دیگری است و نام او را باید در جای دیگری جست. ممکن است احمدی‌نژاد جاده صاف‌کن او باشد. ممکن است با او ائتلاف کند و سهم‌خواه او باشد.

ادامه در صفحه ۱۹

فرشید خاموشی؛ انتخابات اتاق بازرگانی تهران شش روز دیگر برگزار می‌شود و بسیاری در بخش خصوصی و حتی دولت، چشم به آن دوخته‌اند. مشارکت فعالان اقتصادی در انتخابات این دوره تا اندازه زیادی چشمگیر بوده است و نام‌ها و نشان‌هایی به نامزدی انتخابات اتاق تهران درآمده‌اند که تعجب باسابقه‌های بخش خصوصی را نیز برانگیخته است.

اینکه چه اتفاقی افتاده است که در این دوره از انتخابات افراد مختلفی یا به عرصه انتخابات بخش خصوصی گذاشته‌اند، شاید نیاز به گذشت اندکی زمان برای تجزیه و تحلیل آن داشته باشد، اما عمده نگرانی‌ای که اعضای چندین دوره هیات نمایندگان از این وضعیت دارند، تفسیر در بدنه مدیریتی اتاق و خروج آن از ریل بخش خصوصی است. برخی در این نگرانی سهمیم هستند که ورود و حضور بنگاه‌های

به اصطلاح خصولتی در این انتخابات پررنگ‌تر از همیشه شده است و حتی معتقدند که آنها -خصولتی‌ها- می‌آیند تا صدای بخش خصوصی را علیه خود خاموش کنند. اسداله عسکراولادی و مجیدرضا حریری از آن دسته مدیران بخش خصوصی هستند که تاکید زیادی بر اتاقی خالص برای بخش خصوصی دارند. معتقدند که اتاق بازرگانی تنها جای فعالان کسب‌وکار است و نه مدیران بازنشسته دولتی. در میزگرد «شرق» با این دو عضو هیات نمایندگان اتاق تهران و نامزد هشتمین دوره انتخابات به بررسی این موضوع پرداختیم که اتاق باید محل اجتماع چه کسانی باشد. عسکراولادی و حریری که در دوره قبل انتخابات اتاق بازرگانی، گروه پیشگامان توسعه را راه‌اندازی کردند در این دوره نیز با پیشگامان وفاق به انتخابات هشتم پا گذاشته‌اند و آن‌طور که در این میزگرد اعلام کردند، آنها حداقل یک کرسی از هیات‌ریسه اتاق تهران و ایران را می‌خواهند و برای تصاحب آن نیز هم جسارت دارند و هم برنامه.

۷ وقتی صحبت از هیات نمایندگان اتاق بازرگانی به میان می‌آید، اینکه اعضای آن باید به‌نامی از بخش خصوصی باشند یا آنکه حضور مدیرانی غیراز بخش خصوصی نیز در این نهاد منافاتی با اصل آن ندارد، همواره مورد مناقشه بوده است. به نظر شما چه کسانی باید روی کرسی‌های هیات نمایندگان اتاق بازرگانی بنشینند؟

عسکراولادی: معتقدم اتاق بازرگانی باید جایگاه بخش خصوصی باشد. در دوره قبل برخی افراد از بخش خصوصی به بدنه دولت وارد شدند. به اعتقاد من این رویه نادرستی است و باید فعال بخش خصوصی وقتی که وارد اتاق بازرگانی شد برای همیشه آنجا بماند. تاکید من همواره بر این بوده که افراد کاملاً از جنس بخش خصوصی بوده و در دولت سابقه طولانی نداشته باشند، اما اگر فردی سالیان طولانی معاون وزیر بوده و به خاطر تعویض دولت و از دست دادن جایگاه قبلی، بخواهد با حضور در اتاق بازرگانی فرصت ورود دوباره به دولت را فراهم کند، با این رویه به شدت مخالفم. این‌گونه اتاق‌ها اتاق را به فقره‌ای برده، زیرا این فرد دیگر نمی‌تواند حافظ منافع موکلانش باشد. یکی از گرفتاری‌ها در اتاق این است که ۲۰هزار عضو داشتیم و این تعداد به ۱۲هزار عضو تقلیل پیدا کرده است. این ریزش به خاطر نارضایتی کارآفرینان ماست و این‌ در حالی است که در هیچ یک از اتاق‌های جهان دولت‌ها داخل نیستند و حاضران در آن فقط از بخش خصوصی هستند و بخش دولتی یا وزرای کابینه‌ها به‌عنوان مشاور در اتاق حاضر می‌شوند. ما هم اعتقاد داریم اعضای اتاق باید فقط از بخش خصوصی باشند. اتاق نباید سکویی برای حفظ منافع شخصی افراد باشد. یک عده فقط می‌خواهند عضویت در اتاق را بدهک باشند تا کارهای خودشان را انجام دهند. من با این اتفاق به

شدت مخالفم. بنابراین معتقدم افرادی باید به اتاق باییند که فرصت حضور در جلسات اتاق را داشته باشند و در عین حال، از آلودگی و گرفتاری مالی و رانتی مبرا باشند، همچنین در دولت در سطوح بالا حضور نداشته و خودساخته باشند. اگر عضوی از هیات نمایندگان نداند تورم و رکود چیست برای چه به اتاق می‌آید؟ در بعضی از اتاق‌های استان‌ها این‌طور است که خیلی‌ها اطلاع خیلی کمی از مسائل اقتصادی و تعاریف آن دارند.

۷ با این گفته شما موافقم. حتی برخی از آنها به قوانین اتاق بازرگانی هم اشراف ندارند.

عسکراولادی: بله. کسی که می‌خواهد اصلاح قوانین کند باید بداند چه چیزی به مصلحت اتاق است. می‌خواهد در کمیسیون اظهارنظر کند یا می‌خواهد به مجلس دعوتش کنند یا در شورای گفت‌وگو حضور داشته باشد، اگر اطلاعات کمی داشته باشد این نشانه ضعف است.

۷ این موضوع که سیاسی‌ها همیشه به اتاق می‌آمدند موضوع جدیدی نیست. آیا این

موضوع را که افراد سیاسی حضور جدی در اتاق و هیات نمایندگان دارند را باید پذیرفت یا آنکه باید با آن مقابله کرد؟

حریری: اگر از اول انقلاب به این طرف نگاه کنیم اتاق همیشه صبغه سیاسی داشته است. اولین کسانی که به اتاق آمدند گروهی متشکل از آقایان عسکراولادی، میرمحمد صادقی، عالی‌نسب، نوید، خاموشی و... بودند که به‌رحال با صبغه سیاسی‌ای که داشتن از حضرت امام حکم

گرفتند و وارد اتاق شدند. در زمان آقای خاموشی هم آقای نهان‌دیان و آقای آل‌اسحاق که سیاسی بودند وارد اتاق شدند. این افرادی که نام می‌برم نام‌های شاخص و بارز هستند. در دوره ریاست آقای بهزادیان در دوره پنجم و ششم درگیری‌هایی به وجود آمد که بیشتر درگیری سیاسی بود و به اتاق کشیده شده بود، یعنی درگیری حزب مؤتلفه اسلامی با حزب مشارکت بود نه دعوای اقتصاد. نمی‌خواهم در مورد قبل از انقلاب صحبت کنم، در سال‌های گذشته این اشتباه در اتاق مکرر اتفاق افتاده و حاصل آن از دید همه این بود که می‌گویند اتاق، اتاق مطلوب و موثری نبوده است. این‌گونه مسایل دارندگان کارت بازرگانی را نسبت به اتاق دلسرد می‌کند و به این دلیل است که موقع رای‌گیری مشارکت نمی‌کنند و همیشه با مشارکت کمتر از ۲۰درصد مواجه بوده‌ایم. اعضای هیات نمایندگان تک‌تک در مصاحبه‌ها می‌گویند اتاق رییس‌محور است و ما اینجا هیچ‌کاره‌ایم. اعضای هیات‌ریسه هم همین را می‌گویند. نمی‌گویم روند

اقتصاد

چالش‌های انتخابات اتاق بازرگانی در گفت‌وگو با اسداله عسکراولادی و مجیدرضا حریری

نهادنیان، پای خصولتی‌ها را به اتاق باز کرد

برای گرفتن یکی از کرسی‌های هیات‌ریسه آمده‌ایم

اداره اتاق بهتر شده یا بدتر، اما می‌خواهم بگویم اداره اتاق تا نقطه مطلوب فاصله زیادی دارد. یکی از دلایل عمده‌اش همین بازی‌های سیاسی بوده است. به‌عنوان مثال در دوره هفتم درست در شب انتخابات هیات‌ریسه، نماینده دولت وقت در اتاق بازرگانی در حال چیدن هیات‌ریسه بود و زنگ می‌زد که دوفنر سهم تو، چهارفنر سهم تو، نمی‌دانم یک‌نفر از این گروه و یک‌نفر از فلان گروه و یک‌نفر هم که فامیل من است و می‌خواهم در فلان‌جا باشد! این امر نشان‌دهنده دخالت سیاست در اتاق است.

پس اتاق اگر قرار است مشاور سه قوه باشد باید خالی‌الذهن از فضای سیاسی باشد. **عسکراولادی:** هر فرد سیاسی می‌تواند وارد اتاق شود اما باید سیاستش را برای خودش نگه دارد و وقتی از اتاق خارج شد، دوباره فعالیت کند. **حریری:** در دولت یازدهم یک اسباب‌کشی کامیونی از اتاق به دولت داشتیم. به این دلیل که کسانی که مخالف دولت در فضای سیاسی هستند می‌گویند همه بدبختی‌ها و گرانی‌ها به‌خاطر این است که افرادی که وارد دولت شدند، عضو اتاق بودند و دولت برنامه‌هایش را براساس سرمایه‌دارها می‌چیند. این مسایل برای اتاق مضر است. منتها این خطر همیشه بوده و اتاق هم یاد گرفته چطور با آن بسازد. بر همین اساس هیات نمایندگان از دوره یکم تا هفتم چهره سیاسی کم‌رنگ‌تری به خود گرفته است. اکنون مردم و رای‌دهندگان به این موضوع واقفند و بعید است به کسی رای دهند که با شنیدن نامش کلمه اقتصاد به ذهنشان نیامده باشد و یاد سیاست بیفتند. البته با بهماران تبلیغات شاید بتوانند افکار عمومی را تغییر دهند. به نظر من این اتفاق خطر عمده این دوره انتخابات نیست. خطر اصلی، ورود بانکدارها و خصولتی‌ها به اتاق است.

عسکراولادی: برخی از اعضای گروه‌های موجود در اتاق، دولتی سابق هستند. کسی که ۱۰سال معاون وزیر بوده الان سرdestه یکی از این گروه‌هاست. **۷ اما آنها می‌گویند با سیاستون کاری نداریم و فعالیت اقتصادی می‌کنیم.**

حریری: اینکه ما چه می‌گوییم، موضوع را عوض نمی‌کند. دوست بنده آقای بهرامی در گروهی است که آقای سلطانی اداره می‌کند. ایشان رییس دفتر معاون اجرایی رییس‌جمهور است. دولت برای او خوب است و برای یکی دیگر بد؟ اگر من داماد معاون اجرایی رییس‌جمهور را به فهرستم اضافه کنم، شائبه دولتی‌شدن و سیاسی‌شدن ندارد، اما اگر آقای بهزادیان بیاید سیاسی است؟ استانداردهای دوگانه خوب نیست. معتقدم شلوغ‌کاری در مورد سیاسی‌ها (چون سیاسی‌ها شناخته‌شده هستند و مردم اطلاع دارند) به‌خاطر پوشاندن یک مورد بدتر است که آن ورود بانک‌ها و هلدینگ‌های بزرگ است که با اصطلاح خصولتی معروف شدند یعنی کسانی که با رانت بنگاهدار شده‌اند.

عسکراولادی: مخصوصاً موسسات بازرگانی بانک‌ها خطر ورودشان به هیات نمایندگان دوره آتی بسیار جدی است.

حریری: معتقدم اتاق در طول این دوره هم اتاق کارایی نبوده اما اگر بخواهیم منصفانه نگاه کنیم، اتاق در این دوره موثر نبود و تأثیرگذاری‌اش از کارایی‌اش بسیار بالاتر بود. مردم اتاق را شناختند و رسانه‌ها در مورد اتاق خیلی کار کردند و سیاستمدارها و دولتی‌ها به اتاق اهمیت دادند. پس معلوم است اتاق اثر داشته است. اگر بخواهیم دو دستاورد اتاق را در این دوره بیان کنیم می‌توان به این مساله اشاره کرد که در در اتاق‌آفرد در مورد بانکداری فاسد و منحرف، بانکداری‌ای که با بنگاهداری با بخش خصوصی

رقابت می‌کند، صحبت شد تا بالاخره هم مقام معظم رهبری و رییس‌جمهور آن را تکرار کردند. این اثرگذاری مهمی است که مجلس، دولت، قوه‌قضاییه و رهبری صراحتاً بگویند بانک‌ها نباید بنگاهداری کرده و با بخش خصوصی رقابت کنند. این اثرگذاری، اثرگذاری خوبی بود. این دفعه بانک‌ها درحال هجوم‌آوردن به اتاق هستند. شما هم بانکدارهای تابلودار را می‌بینید و هم بنگاه‌هایی که زیر نظر بانک‌ها هستند؛ اعضای هیات‌ریسه بانک‌هایی که در قالب بنگاهدار فعال هستند، برای اینکه در داخل خانه بخش خصوصی، همین صدا را خفه کنند و این خطر است.

۷ به نظر شما ماوریت این بنگاه‌ها ایجاد سکوت علیه خود در اتاق بازرگانی است؟

حریری: قطعاً همین است. من به صراحت عرض می‌کنم این ماوریت بانکداری است.

۷ تعدادشان خیلی زیاد است؟

حریری: بله. تأثیرشان از تعدادشان مهم‌تر است. چنددوره انتخابات اتاق را از نزدیک نظاره کرده‌اید؟ است. به‌عنوان مثال در دوره هفتم درست در شب انتخابات هیات‌ریسه، نماینده دولت وقت در اتاق بازرگانی در حال چیدن هیات‌ریسه بود و زنگ می‌زد که دوفنر سهم تو، چهارفنر سهم تو، نمی‌دانم یک‌نفر از این گروه و یک‌نفر از فلان گروه و یک‌نفر هم که فامیل من است و می‌خواهم در فلان‌جا باشد! این امر نشان‌دهنده دخالت سیاست در اتاق است.

پس اتاق اگر قرار است مشاور سه قوه باشد باید خالی‌الذهن از فضای سیاسی باشد. **عسکراولادی:** مهمانی‌های ۲۰۰میلیون‌تومانی برگزار می‌شود. مگر چه خبر است؟ **حریری:** فردی که رفیق رحیم‌مشایی بوده و سیاسی است، خطرناک‌تر است یا هلدینگ‌هایی مانند هلدینگ غدیر که بخش خصوصی است؟ دستاورد دوم اتاق این بود که در طول دوره خصوصی‌سازی از صدمیلیارد خصوصی‌سازی در کشور، اتاق بازرگانی آنقدر در این مورد تحقیق کرد که مرکز پژوهش‌های مجلس هم گفت کمتر از هشت‌درصد نصیب بخش خصوصی شده است. پس ۹۲میلیارددلار را چه‌کسی برده است؟ هلدینگ‌های این چنینی و صندوق‌های بانزشتگی.

عسکراولادی: و بیمه‌های اجتماعی...

حریری: ببینید اینها پشت کدام ائتلاف و گروه انتخاباتی آمده‌اند. ببینید شستا از چه‌کسی حمایت می‌کند. اینها می‌خواهند با هجوم به اتاق صدای بخش خصوصی را که خیلی هم صدای قوی‌ای نیست، در اتاق خفه کنند، چون این صدا آنقدر نمود بیرونی داشت که نمی‌توانستند به اتاق بگویند حرفی که تو می‌زنی اشتباه است. حالا اگر بتوانند این صدا را روی صندلی‌های اتاق خفه کنند، به هدفشان رسیده‌اند. معتقدم خطرناک‌تر از سیاستمدارها، این گروه هستند.

۷ آقای عسکراولادی شما قبل از انقلاب کارت بازرگانی اتاق را داشتید و به وضعیت اتاق اشراف کامل دارید. در این دوره ۲۵۱نفر از چهره‌های مختلف برای شرکت در انتخابات اتاق تهران آمده‌اند. به‌نظرتان دلیل این اتفاق چیست؟

عسکراولادی: قبل از انقلاب کسی مراجعه نمی‌کرد. تیم‌ها کارت‌های بازرگانی مردم را جمع کرده و به پای صندوق می‌بردند. انتخابات فرمایشی بود. اول انقلاب هشت‌تفتری که از طرف امام (ره) منصوب شده بودند هفت‌سال تحت عنوان کمیته منتخب حضرت امام تا آخر سال ۶۴ در اتاق حضور داشتند. علی‌اشترخانی، مصطفی‌عالی‌نسب، علی‌نقی خاموشی، اسدالله عسکراولادی، میرمحمد صادقی، ابوالفضل کرداحمدی، محمدعلی نوید و علی‌اکبر پورشهامی که این افراد اتاق را اداره می‌کردند و در تمام کارهای اقتصادی کشور هم نفوذ داشتند. به تمام ارکان دولت هم نماینده می‌فرستادند. شوراییعالی اقتصاد، شورای ترابری، شورای هواپیمایی، شوراییعالی آموزش و پرورش و... از سال۶۴ که با آقای نخست‌وزیر وقت مشکل عقیده و اختلاف‌سلیقه داشتیم خدمت مقام‌معظم‌رهبری رفیقیم که آن زمان ایشان رییس‌جمهور بودند و از ایشان خواهش کردیم اجازه انتخابات دهند یا اینکه ما را از حضور معاف کند که ایشان فرمودند بمانید. گفتیم پس اجازه انتخابات به ما دهید.

۷ یعنی انتخابات به‌دلیل اختلاف با دولت وقت بود؟

حریری: اگر آن اختلاف پیش نیامده بود هنوز هم انتخابات صورت نگرفته بود (با خنده) **عسکراولادی:** بله با آقای میرحسین موسوی دو اختلاف شدید داشتیم. یکی انتخاب آقای عابد جعفری به ریاست وزارت بازرگانی بود که ایشان اصولاً با کارت بازرگانی مخالف بود؛ آقای موسوی هم مخالف بود. چندبار هم از آقای موسوی خواستم من را برنگار کند که گفت نمی‌توانم چون با حکم امام منصوب شده‌اید. نمی‌توانم بگویم اتاق منحل شود، شما حتی همه‌کاره من هستید چون در حکم به‌صراحت گفته شده که باید در همه امور اقتصادی کشور دخیل باشید. به‌رحال ایشان زیر بار برنگاری یا برگزاری انتخابات نرفت. نزد مقام‌معظم‌رهبری رفیقیم و اجازه رفتن خواستیم چون ما همه کارهایمان را با مرحوم شهید‌بهشتی هماهنگ می‌کردیم.

ادامه در صفحه ۵

فاجعه مدیریت دوگانه شهرداری-فرمانداری

● **فارس:** وزیر راه‌وشهرسازی بر تعیین‌تکلیف مدیریت دوگانه شهری تاکید کرد و گفت: مسکن مهر حاشیه‌نشینی مدرن است. عباس آخوندی اظهار کرد: باید تکلیف مدیریت محلی را روشن کرد، درحال‌حاضر در مدیریت سیاسی مرکزی ایران، دولت مرکزی، استانداری، فرمانداری و دهیاری‌ها سیر مدیریت دولتی است؛ اراضی روستایی اطراف شهرهای بزرگ باارزش می‌شود و دهبیار تصمیم می‌گیرد صدهزارمترمربع پروانه صادر کند و این منطقی نیست. وزیر راه‌وشهرسازی گفت: فرماندار نماینده دولت مرکزی است، شهرستان را اداره می‌کند و شهردار محدوده شهر را اداره می‌کند. وی با تاکیدبر اینکه دولت تدبیروامید، دولت راستگویان است، گفت: دوموضوع را باید اینجا صراحتاً اعلام کنم؛ لازم است مدیریت دوگانه شهرداری- فرمانداری در این کشور جمع شود، شهردار مجری تصمیمات فرماندار باشد، ولی نه آنکه فرمانداری را حذف کنیم.

۱۴ استان می‌توانند در هزینه‌ها خودگردان شوند

عبدالرضا رحمانی‌فضلی، وزیرکشور، هم در همایش سخنرانی کرد. او با تاکیدبر ضرورت توسعه پایدار و متوازن منطقه‌ای در سراسر کشور، گفت: وزارت کشور آمادگی دارد ۱۴تا۱۱ استان را ظرف یک‌سال باتوجه به منابع داخلی و توانمندی‌های آن استان اداره کند. او افزود: در پهنه جغرافیایی ایران شاهد عدم‌توازن و تعادل در حوزه‌های فعالیت، جمعیتی، خدماتی و منابع هستیم و دلایل آن را باید در محورها و مولفه‌های مختلف جست‌وجو کنیم. در بررسی علل این شرایط در مرحله اول باید به تفکرات و اعتقادات سیاسی، فلسفی و علمی توجه کنیم و در مرحله بعد نیز نظامات حاکم بر کشور در حوزه‌های مختلف و سپس اسناد بالادستی کشور را مورد توجه قرار دهیم و باید ببینیم مشکلات ما در این محورها چیست تا آنها را برطرف کنیم.

سبد نفتی اوپک به بالاترین قیمت سال ۲۰۱۵ رسید

● **فارس:** قیمت سبد نفتی اوپک با افزایش ۲۶سنتی به ۵۶/۸۳دلار در هریشکه رسید که بالاترین قیمت این نوع نفت در سال۲۰۱۵ به‌شمار می‌رود.

نفت به بالای ۶۰دلار بازگشت

● **ایستنا:** بهای نفت در بازارهای جهانی در معاملات دیروز (سه‌شنبه) به‌دلیل افزایش تقاضا پس از کاهش شدید قیمت در معاملات روز گذشته ناشی از افزایش بی‌سابقه ذخایر نفتی آمریکا، بالای ۶۰دلار در هریشکه باقی ماند.

خروج کامل از رکود محقق شد

● **تسنیم:** رییس‌کل بانک مرکزی با اعلام اینکه الان می‌توانم قاطعانه بگویم تورم امسال حداکثر ۱۶درصد خواهد بود که در آخر اسفند پس از محاسبه آن را اعلام می‌کنیم، گفت: رشد اقتصادی کشور نشان‌دهنده خروج کامل اقتصاد از رکود است، ولی‌ال سه گفت: خوشبختانه برنامه‌ریزی‌های انجام شده دولت تدبیروامید برای دومین سال درحال تحقق است و دستاوردی خیلی بزرگ‌تر از آنچه پیش‌بینی می‌کردیم در آخر اسفند خواهیم داشت. رییس‌کل بانک مرکزی با بیان اینکه پیش‌بینی ما تورم ۲۵درصدی برای ابتدای امسال بود، افزود: ولی با دستاوردهایی که حاصل شد، در فصل دوم سال ۲۰درصد را مینا قرار دادیم.

طلو سکه +	قیمت (تومان)	تغییر
طرح جدید	۹۸۳۵۰۰	↓
طرح قدیم	۹۸۲۰۰۰	↓
نیم	۵۱۳۵۰۰	-
ربع	۲۸۰۰۰۰	↓
گرمی	۱۸۳۰۰۰	↑
گرم ۱۸ عیار	۱۰۰۴۴۱	↓
اونس + (دلار)	۱۲۱۰	↓

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۳۹۹۶	۴۱/۲
۳۰ شرکت بزرگ	۲۸۶۴/۳	۵/۵
آراد شاور	۷۳۱۰۸/۹	۶۲/۹
شاخص قیمت	۲۷۸۵۸/۶۰	۱۸۰/۱
شاخص کل (هموزن)	۹۰۸۶/۲۰	۱۹/۵۰
شاخص قیمت (هموزن)	۹۰۲۵/۶۰	۱۷/۹۰

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸

ارز + قیمت (تومان)

دلار آمریکا

یورو

پوند

درهم

• نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی

قیمت در ساعت ۱۸